

Taula-Matti

”Oli ukko, nimeltä Taula-Matti; asui tuuhealla, visaisella mäellä, yksin hän asui pienessä majassansa muutama tuhannen askelia Impivaaran vuoresta. Vanha Taula-Matti oli veljesten ainoa ystävä täällä metsissä. Taulaa teki hän pehmeintä Hämeessä ja vallan vahvoja tuohikenkiä, ja tämä virkansa toi hänelle puuttumatta jokapäiväisen leipänsä.

Nuorempana oli hän matkustanut Pohjanmaalla, jonne jalona kyytimiehenä seurasi entistä pitäjän provastia, joka oli muuttanut aina Lapinmaan rajoille. Siellä oli Taula-Matti viipynyt seuraavan kesän, pyynnellen karhuja, ahmoja ja kurkia Pohjolan äärettömillä rämeillä. Näiltä retkiltä oli hänellä kertomista paljon; ja muisto oli hänellä verrattoman tarkka; eipä hän unohtanut mitä hän kerran näki tai kuuli. Tarkka oli myös hänen havaintonsa ja silmänsä; pyöräyttävien salojen halki hän vaelteli milloinkaan eksymättä. — Lapinmaan rajoilla oli Taula-Matti viipynyt pyynnellen karhuja, ahmoja ja kurkia Pohjolan äärettömillä rämeillä. Näiltä retkiltä oli hänellä kertomista paljon. ”

Seitsemän veljestä (7. luku).